

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Саме із залізницею пов'язане відкриття в місті першого курортного закладу, адже через три роки після того, як у 1875 році через Моршин проклали залізничну колію Стрий–Станіслав (нині Івано-Франківськ), в Моршині було офіційно відкрито заклад для лікування грудних захворювань.

Як свідчить історія, у середині 16 століття в лісі поблизу Моршина започаткували видобування солі. А після того, як шахта була засипана і видобуток солі припинився,

Залізничні курорти

джерел. До речі, комплекс послуг відпочивальники можуть отримати і на залізничному вокзалі. Начальник станції Андрій Винник каже, що тут є 24 кімнати відпочинку, розраховані загалом на 50 осіб: чотири 2-кімнатні “люкси”, однокімнатний “люкс”, 7 двомісних та 8 тримісних номерів блочного типу з усіма ви-

рез погоду: лив дощ і здавалось йому не буде кінця, – каже Тетяна Кочеткова. – Але коли виглянуло сонце, настрої піднявся і переконались, що в Моршині справді можна не тільки лікуватись, але й цікаво відпочити. Ми з донькою любимо подорожувати, тож плануємо свій час так, щоб і підлікуватись, і на екскурсіях побувати”.

Того дня, коли ми спілкувались із Тетяною Миколаївною та її донькою Сашею, вони їздили на екскурсію до водопаду і були переповнені враженнями від побаченого. І апетит був чудовий. “Взагалі тут у кафе дуже смачно готують, незважаючи на те, що страви дієтичні, – каже Тетяна Кочеткова. – Саші дуже подобається суп із фрикадельками, зелений борщ, різні запіканки. Порції великі. Мені є з чим порівнювати, адже ми й у Криму були, і у Сваляві. Наступного року обов'язково приїдемо сюди знову, бо тут справді дуже добре: і лікування, і харчування, і умови проживання, і цікаві подорожі. А головне люди – привітні, щирі, доброзичливі. Своім колегам, друзям та знайомим я також пораду вибрати для оздоровлення і відпочинку Моршин. Єдине чого нам бракувало, це можливість досхочу купатись: у спеку так хочеться до води. На жаль, для дітей такої можливості тут нема. Озеро – для дорослих, а для дітей можна було б подбати про штучні басейни. Можливо, до цього дослухається місцева влада”.

Про враження від обслуговування в кафе розповіли жінки, які обідали за сусіднім столиком: “Готують тут смачно. І порівняно недорого”, – запевнила Ніна Єрьоменко із Ростова-на-Дону, яка разом зі своєю однокурсницею Лідією Братищевою приїхали на відпочинок у Моршин. “Ми у 1963 році закінчили Черкаський політехнічний інститут. Поїхали за скверуванням на роботу. З тих пір не бачились. А тепер, коли на пенсію пішли, домовились про зустріч у Моршині”, – додала Лідія Братищева. Обидві жінки мешкають у приватному секторі, лікуються за курсівками, а для харчування обрали саме кафе на станції Моршин, бо тут смачно, затишно, чисто і недорого.

Такої ж думки Марія Угринчук і Тамара Філіпчук із Чернівців, які уже третій рік приїжджають лікуватись у санаторій “Лаванда”, але харчуються-таки у залізничному кафе. “Нам подобається, що їжа тут різноманітна, дарма, що дієтична. Все смачне і свіже, нема такого, щоб страва повторювалась через день. Дуже смакують запіканки, особливо з моркви”, – наголосили жінки.

Про відгуки відвідувачів кажу директору кафе станції Моршин Степану Квіку. Він задоволено посміхається і додає, що таке приємно чути, так само як і читати записи у книзі зауважень і пропозицій. “Загалом наше кафе “Затишок” розраховане на 90 посадочних місць, – каже Степан Квік. – Є також бар. На кухні кафе, яка по-сучасному обладнана, готують страви, що є у збірнику рецептур санаторіїв. Вони збалансовані за біологічною цінністю та калорійністю. Більшість із них дієтичні, приготовлені на парі, що дуже важливо для тих, хто лікується водою. Обов'язково стараємось, щоб у меню були кура-

тина, яловичина, риба, різні салати та фрукти. За шість років роботи у колективу кафе “Затишок” сформувались постійні клієнти, які приїжджають на лікування в Моршин.

– Усе це – результат обслуговування людей зі знаком комфорту і якості, – переконаний начальник станції Моршин Андрій Винник.

– Звісно цьому сприяє оновлення вокзального комплексу, облаштування сучасних комфортних умов праці та умов для пасажирів і відпочиваючих. Пригадую, кілька років тому приїхав до нас голова профкому із Вінниці. Він був здивований добрими змінами, які сталися на станції Моршин. І сказав, що збирається приїхати сюди знову на відпочинок, бо як для курортного містечка, ціни за проживання і харчування на вокзалі помірні.

Колись була добра традиція оздоровлювати ветеранів залізниці на базі станції Моршин. Як показали тоді пробні заїзди залізничників та ветеранів Львівської залізниці, і умови проживання, і харчування тут забезпечують належним чином. Андрій Винник каже, що навіть адміністрація моршинських санаторіїв замовляє комплекс послуг на вокзалі для своїх відпочивальників, тобто проживання та харчування, бо не завжди може забезпечити якісний рівень обслуговування.

Тож профспілкові комітети могли б формувати групи людей на лікування в Моршині з проживанням та харчуванням на вокзалі. Комфорт і якість обслуговування уже оцінили належним чином іноземці, зокрема польська делегація із 30 осіб: “Такі гарні, комфортні вокзали як моршинський, є хіба що у Варшаві та Вроцлаві”, – запевнили вони. До речі, і кафе “Затишок” може конкурувати з кафе та ресторанами, які є в Моршині, не тільки за асортиментом та якістю приготовлених страв, але й за рівнем обслуговування та сучасним інтер'єром приміщень.

Втім, щоб приїхати до Моршина – не обов'язково чекати відпустки. Сюди можна приїхати на вихідні, скориставшись вечірнім поїздом або власним транспортом (тут є спеціально обладнана автостоянка). Того ж вечора, перед сном у кімнатах відпочинку, можна відвідати сауну, яка працює цілодобово. Вранці – сніданок у кафе, а потім – мандрівка до джерел та лісу, тобто можна поєднати корисне з приємним. А що околиці курорту багаті на ожину, суницю, чорницю, гриби, то можна досхочу їх назбирати. А

ще купатися в озері, покататись на катамаранах або човні чи порибалити. Якщо ж вам пощастить і впіймаєте рибу, кухар вокзального кафе приготує її на ваше замовлення. На додаток до сервісу моршинських залізничників порадять, як краще провести дозвілля – замовити екскурсію на скелі Довбуша, в Славське, на водоспад в Кам'янку чи в Гошівський монастир, де можна відпочити душею.

На замітку: Моршин розташований за 90 км від Львова і за 14 км від станції Стрий Львівської залізниці. Добиратись до Моршина зі Львова зручно електропоїздом із приміського вокзалу. Залізничний вокзал і автостанція знаходяться майже в центрі курорту, тому віддаль до найближчого санаторію не більше 100-150 метрів, а до найвіддаленішого – 300-400 метрів.

За мінеральною водою варто ходити до джерела № 4. Його вода дуже корисна при захворюваннях нирок, шлунка, печінки. Цю воду

розчистили три джерела. У 1882 році видатний клініцист та бальнеолог Е. Корчинський провів клінічні та аналітичні дослідження води одного із цих джерел і напроорокував Моршину статус курорту світового значення. Рік по тому було розпочато розлив моршинської води у пляшки і продаж її в аптеках. Невдовзі про курорт знали не лише в Австро-Угорщині, але й у інших європейських країнах. Його називали “Галицьким Спа” і “Галицьким Карлсбадом”. У 30-х роках минулого століття почався перший етап бурхливого розвитку курорту. Збудовано нову водолікарню, інгаляторій, соляні і грязьові ванни, придбано устаткування для компресорів із лікувальної грязі. З джерела “Боніфацій” виробляли: кристалічну сіль, сіль у порошок, воду гірку натуральну, воду столову. Тоді був збудований бювет – “грибок”, який став перлиною курорту. Воду до нього подавали підземними трубами, змішували з

годами, холодильником, телевізором. Проживання коштує порівняно недорого. Приміром, двомісний номер – 80 гривень за добу з особи, тримісний – 60. До послуг відпочивальників просторе кафе, бар, сауна, більярд, автомобільна стоянка.

Альфред Штробеле – поважний німець із Мюнхена – уже кілька років поспіль приїжджає на цілий липень лікуватись у Моршині. Зупиняється в номері “люкс” на вокзалі, який задалегідь замовляє та харчується в кафе на станції Моршин. “Із-поміж усіх курортів мені найкраще підходить Моршин, – каже пан Альфред. – А для проживання вибираю вокзальний “люкс”. Тут комфортно і затишно. Влаштує мене і харчування в кафе на станції: і смачне, і дієтичне, і недорого”.

За словами начальника станції Моршин Андрія Винника, таких відпочивальників, які уже не перший рік віддають перевагу залізничному сервісу, є не один десяток. Серед них суддя із Вітебська

прісною водою в різних пропорціях і підігрівали. Другий етап бурхливого розвитку Моршина курортного припав на 70-ті роки. У 1968 році виявлено новий тип мінеральної води – сульфатно-хлоридно-натрієво-магнієво-калієвої, що має підвищену концентрацію калію і невеликий вміст хлоридів натрію.

У ці спекотні серпневі дні на вулицях курортного Моршина можна почути не тільки українську та російську мови, але білоруську, німецьку, польську, турецьку, китайську та інші мови, що свідчить про світову популярність моршинських

Олена Ніколаєнко. Зазвичай вона приїжджає із двома подругами. Замовляють тримісний номер та харчуються у станційному кафе. Для лікування купують курсівки в курортній поліклініці. Таке оздоровлення обходиться приблизно на 30 відсотків дешевше, ніж в санаторії.

Головний фахівець Головного управління кадрової та соціальної політики Української залізниці Тетяна Кочеткова приїхала з донькою Сашею за порадою колег зі Львівської залізниці, які неодноразово лікувались у Моршині. “Перше враження було не з кращих че-

Орися ТЕСЛЮК
Фото автора та
Юрія ЮХНИЦЬКОГО